

Aláírták a magyar és a szovjet írószövetség idej közös munkatervét

Nemzetközi irodalmi kapcsolatainkat kiemelkedő tartalommal tölti meg az az **évenkénti együttműködési megállapodás**, amelyet a magyar és a szovjet írószövetség köt egymással a két ország hivatalos államközi kulturális csereegyezmény alapján. Az 1967. évi közös munkaterv tárgyalásai a napokban zajlottak le Moszkvában, ahol az együttműködés hivatalos okmányait magyar részről Dobozy Imre, az írószövetség főtitkára, a partnerek nevében pedig Georgij Markov, a szovjet írószövetség titkára írta alá.

Az idei közös program keretében **írók, költők delegációjának kölcsönös tanulmányújtaira** ebben az esztendőben összesen 300-320 vendégnapot biztosítanak. Három nagyjelentőségű irodalmi eseményre hívnak meg magyar küldöttséget az

év folyamán Moszkvába: a Szovjet Írószövetség májusban összeülő kongresszusára, a műfordítók júniusban sorra kerülő nemzetközi konferenciájára, továbbá a Szovjetunióban az ősz folyamán megrendezendő nemzetközi költészeti napokra.

Népes csoport lesz a magyar íróársadalom vendége a Szovjetunióból a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 50. évfordulójának ünnepi eseményein, egyebek között a budapesti és vidéken egyképpen programba kerülő reprezentatív irodalmi esteken, lírai ankétokon, író-költő-olvasó találkozókon. Hosszabb-rövidebb ideig tartózkodik majd hazánkban több olyan szovjet szerző, aki **riportkönyvet ír Magyarországról**. A külföldi meghívottak között szovjet vendégcsoport is érkezik júniusban Balatonfüredre, az első magyar dráma-fesztiválra. (MTI)

Arany János- emlékest

Nincs még egy költő, aki annyira szerves része magyarságunknak, emberiségünknek, mint Arany János — ezekkel a szavakkal nyitotta meg dr. Agoston György egyetemi tanár tegnap este azt a nagyszerű irodalmi estet, amelyet a nagy költő születésének 150. évfordulója alkalmából a József Attila Tudományegyetem és a városi tanács művelődésügyi osztálya rendezett a Dugonics téri aulában.

A megnyitó után dr. Szander József, az irodalomtudományok kandidátusa, a szegedi tudományegyetem volt tanára irodalmi színvonalú előadásban idézte fel Arany János alakját, s behatóan elemezte munkásságát. Bevezetésében vitatta azoknak az Arany-arcoképeknek a hitelességét, amelyeket a korábbi irodalomtudomány felrajzolt, majd ezek egyoldalúságával szemben egy igazabb, árnyaltabb portrét állított a hallgatóság elé. Összefoglalásként hangoztatta, hogy Arany Jánosnál a mondanivaló jelentősége tekintetében voltak nagyobb költők, de a mondani-tudásban, a kifejezés erejében minlenkit felülmúlt századában.

A nagy tetszéssel fogadott magas színvonalú előadás után két fővárosi művész, Jancsó Adrienne előadóművész és Horváth Ferenc, a Madách Színház tagja Arany János versciből tolmácsolt. Átélt, színes, a versek hól drámai erejű, hól líraián ellágyuló, hól vidám hangulatát jól kifejező előadásuk megérdemelten kapott sok tapsot.

Bartók és Kodály dalainak bemutatásával közreműködött az emlékest Sziklay Erika operaénekesnő. Zongorán kísérte Bódis Péter, a Zeneművészeti Főiskola kihelyezett tagozatának tanára.

Cipők ezrei — javítások

Mérlegzés a ktsz-ekben

Szegeden tegnap újabb mérlegzési közgyűlésekre került sor a kisipari termelőszövetkezetekben. Az **Április 4. Első Cipész és Fapucskészítő Ktsz** közgyűlését ünnepivé avatta az a tény, hogy egyúttal **jubileumot is köszöntöttek az ösztöngyűlt dolgozók**. A szövetkezet 20 éves fennállásának ünnepén megjelent és felszólalt **Perjési László**, az MSZMP Szeged városi bizottságának első titkára és **Békeffy Gyula**, az ORKISZ közgazdasági osztályának vezetője is.

Barna Ferenc elnök beszámolójában részletesen elemezte a szövetkezet fejlődését, s annak további távlatait. A ktsz már korábban kinötte a régi kereteket s **középzemlé lépett el**. Míg 1963-ban 24 millió 500 ezer forint termelési értéket hoztak létre, tavaly már 35

millió 300 ezer forintos értéket tett ki a termelés.

A papucs remekek közül, szép kivitelű cipőkből egyre nagyobb a szükséglet, ezért **két műszakos termelésre** tértek át az idén; ennek révén megkészszerzik exportjukat. Legtöbb cipőt a Szovjetunióba exportálnak, de még jó néhány országba eljutnak mutatós, kedvelt termékeik. **Idén már 230 ezer pár cipőt és 180 ezer pár papucsot készítenek a ktsz üzemházában.**

A szövetkezetiek érdekes, sok képpel illusztrált **jubileumi évkönyvet** is szerkesztettek a 20 esztendő eseményeiről, közösségük fejlődéséről, életéről.

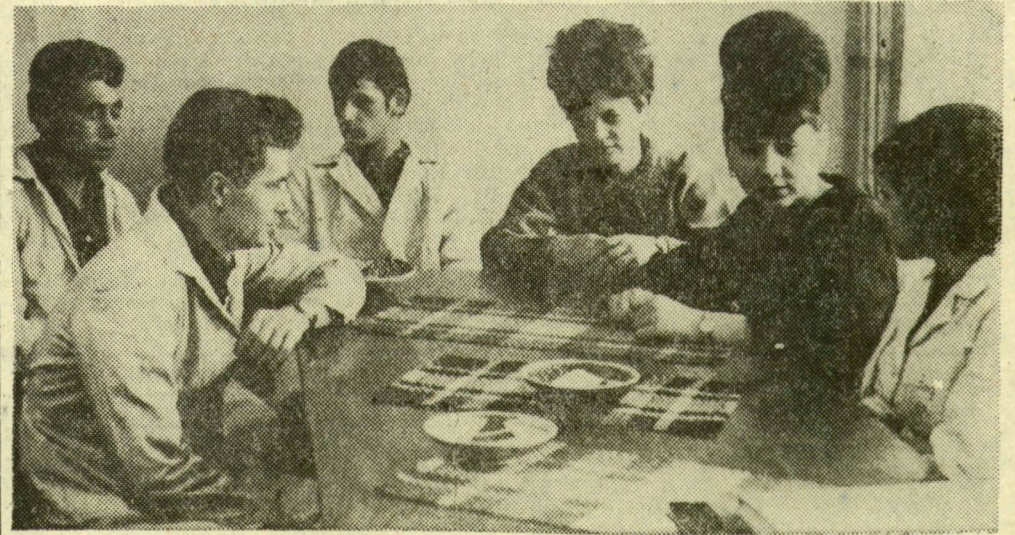
Kedvező számadást készítettek tegnap a **Szegedi**

Úveges Ktsz dolgozói. Tavaly sok helyütt volt szükség szaktudásukra, Szegeden és a környékbeli községekben 7 ezer 200 alkalommal mentek ki a „tethelyre” az úveges részleg munkásai.

Főleg a szegedi beteg Pannóniakat, Danuviákat és Jáwa motorokat „gyógyították” a múlt évben a **Szegedi Gépjárműjavító Ktsz**. Az átszervezés után jól sikerült az egy éves munka: javításokkal mintegy 5 millió 300 ezer forint értékű munkát végeztek el.

Az **Első Szeged Járás Ktsz**-nek 58 részlege dolgozik a szegedi járás községeiben. Jól szolgálják a lakosság érdekeit ezek a szakmunkások; tavaly 100,7 százalékra teljesítették tervüket.

Bennük van a holnap

(Somogyiné felvétele.)

Konzervgyári, először választó fiatalok egy csoportja: Várnagy Margit, Ormándi Mariann, Király Irén, Veres István, Nyári Miklós, Tóth István

Olyan természetesnek veszik, hogy ők a gyárigazgató szobájában, annak tárgyalóasztala mellett, a párnázott székeken és kényelmes fotelokban ülve beszélgetnek, jókedvűen viccelődnek, cigarettáznak — otthonosan viselkednek, mintha soha nem lett volna megközelíthetetlen az igazgató irodája munkásember számára. Persze, nekik nincs is ilyen emlékü a múltból, hiszen fiatalok: lányok, fiúk a második évtizedben innen és túl egy-két esztendővel. Az igazgatón ugyan olyan fehér munkaköpeny van mint a lányoknak, s velük együtt egyforma kedéllyel sinfeli a másik nembelieket, akik itt is, az üzemben is kisebbségben vannak, s általában jóval szőfukarabak, mint a nődolgozók. Jelen van a párttitkár is — apja lehetne az igazgatónőnek is — ő csak csendesen mosolyog vastag szemüvege mögött: úgy látszik, itt már ez a férfiak sorsa.

— Lesz hamarosan — szól közbe a párttitkár s elmondja, hogy valamilyen átalakítással segítenek majd ezen a gondon.

— Mióta dolgozik itt? — kérdezem az előbbi kislányt, hogy így tájékozódjam életkora felől.

— Harmadik éve. Érettségi után jöttem ide. Nem titok: március 19-én, a választások napján leszek 21 éves. S első választó is — s ezt már megint büszkélkedve teszi hozzá. Aztán kiderül, hogy az édesanyja nyolcadik éve konzervgyári dolgozó, a nővére pedig a gyár ösztöndíjával az idén fejezi be tanulmányait a felsőfokú élelmiszeripari technikumban.

— Nekem is a választások napján lesz a huszonegyedik születésnapom — na végre egyik fiú is megszólal. Nyári Miklós a technikumból került a gyárba, szakmunkás ez év őszén be akar iratkozni a felsőfokú élelmiszeripari technikumba. Egyik bátyja is itt dolgozik.

— Ezek szerint szintén első választó leszek...

— Igen. Eddig csak a szüleink szavaztak, most mi is belépünk ebbe a sorba.

— Csupán ennyi az egész? — Jelenleg. De nem. Máris többre gondolok. Például, ha problémám, kérdésem lesz, ezentúl már közvetlenül én fordulok a tanácsstághoz vagy képviselőhöz, akire a szavazatom adom.

Aznap lesz 21 éves

— A konzervgyárban a dolgozók nyolcvan százaléka nő, ugyanilyen az arány a fiatalok javára. — Ormándi Mariann a legbeszédesebb. KISZ vezetőségi tag, marxista középiskolában tanult s foglalkozása szerint elsősegélynyújtó az üzemben. Azzal dicsekszik, hogy alapfokú kézilabdabajnokságot nyertek a lányok, de hozzát teszi, hogy a fiúk csapata is jól szerepelt. Arról viszont passzokodik, hogy csak rit-

kán rendezhetnek klubdelutánt az üzemben, mert nincs megfelelő helyiségük.

— Igen, igen, de hát a fél-évi eredmény csak közepes volt, azért nem mondtam. — Aztán sietve jegyzi meg: — De év végére jobb lesz, az biztos.

Veres István és Tóth István segéd munkások. Tóth egy éve, Veres két éve dolgozik a gyárban, ő alberletben lakik havi háromszázért.

— S a kereset? Nem kellene itt szakmát tanulni? — Nem panaszokhatunk.

Másfél ezerig felmegy, ha ráhajt az ember. Azért jobb a szakmunkásoknak. — Elmondják, hogy hathetes szakmai tanfolyamon vesznek részt a segéd munkások, s három évi üzemi gyakorlat elteltevel, 22 éves koruk után jelentkezhetnek szakmunkásvizsgára.

Értik és értékelik

— Ipari tanulóink is vannak, évente átlag húszat veszünk fel. Irénke is nálunk tanult — jegyzi meg az igazgatónő.

Király Irénke a jelenlevők közül a legfiatalabb. Másfél éve szakmunkás, s gyümölcs-konyhán dolgozik, Rőszkéről jár be naponta.

— Én is tovább szeretnék tanulni, s ha lehet, már az ősszel elkezdem. Jó itt, s jó lenne még többet tudni, hogy mindig szükség legyen rám az üzemben.

— Pedig Irénke sok társadalmi munkát is vállal — Ormándi Mariann vele is eldicsekszik: — Most megyei küldöttnék választottuk a szakszervezeti gyűlésen.

S tovább folyik a beszélgetés...

Hat fiatal. Mindegyik először választ, először gyakorolja az alkotmány megszerzését. Mindegyik először mondja majd, hogy már teljes értékű állampolgár — de hiszen a szavaikból, fellépésükből az derül ki, hogy ezt régóta érzik, élük s értékelik. Értik, hogy bennük, általuk van a holnap.

Kondorosi János

Szakmunkásnak lenni!

Várnagy Margit is Szőreg-ről jár be naponta, mint Ormándi Mariann és rajtuk kívül még sokan a konzervgyáriak közül.

— Én is munkásként kezdem öt évvel ezelőtt. Közben elvégeztem a gyors- és gépfő iskolát, s most ez a foglalkozásom. — A hűgát is „beprotezsálta” azóta, úgy látszik nem ment nehezen, mert mindkettőjük munkáját dicsérik a vezetők.

— Margitka most is tanul.

Arab és magyar diákok baráti estje

Talán az arab nyelv lubikolva dadogó kelleme, vagy a távoli világ gyerekkori meseélményben gyökerező misztikumá találta meg az utat magyar és színes bőrű fiatalok, orvos és gyógyszerészhallgatók szélesre tárulkozó jókedvének, hangulatának nyitójához. De tény s való, olyan baráti találkozót rendezett a szegedi orvosegyetemen tanuló arab diákok alig 9 főnyi csoportja tegnap este a Juhász Gyula művelődési otthonban, hogy bajos lehetett eldönteni, ki is itt a házigazda: Haddalin Hani, az arab medikusok

képviselője, vagy éppen **Desennyei Sándor**, a KISZ-bizottság titkárhelyettese. Műsor és tánc — mi más lehetett idén is a már-már évenkénti tradíciónak számító est programja. A műsorban egymás mellé került az orvosegyetem tanácsosai, citerazenekara és a burnusszal ékeskedő arab fiúk népi tánc bemutatója. A ma élő iraki költő, Mohamed Mahdi **Al-Dzsaváhri** izzó lendületű verse — **Bajnócsky István** tolmácsolásával — és a szegedi orvos, **dr. Agócsy János** Szíriát, Libanont, Jordániát idéző színes diafilmje.

Fél méterre a haláltól

Rendőrfjörrel az országutakon

A gépjárművek közül most a nyári forgalomhoz képest feleannyi szalad a közutakon, a szabálytalanságok azonban mintha semmit sem csökkentek volna. Mióta a környéken olajbányászok dolgoznak, az algyői útról a községbe vivő mellékút forgalma hihetetlenül megnőtt. Három kétkocsis mégis úgy ballagott egymás után, hogy gazdái az utolsó kocsin komáztak. Mikor közvetlenül beértük őket, az első kocsi gazdája, B. Balázs algyői fuvaros akkor ugrott le és szaladt a lovaihoz. Szerencséjére, mert éppen akkor dübörgött szembe egy nagy tartálykocsi, s a lovak felhorkantak a zajra.

Gavallérosan fizettek

A szabálysértést helyszíni bírság követte, „csak” 30-30 forintot fizetett az első és a második kocsi hajtója. Előbb vakarták a fejüket, aztán szó nélkül a pénztárcájuk után nyúltak.

— Ezzel el van intézve a dolog? — kérdezte a másik fuvaros, ifj. B. Antal.

— Máskor ne tegyétek ezt a könnyelműséget. Az életükbe

kerülhet, vagy a lovaikat veszejti az ilyen „apró” szabálytalanság — mondta a rendőrfjör.

— Csak most égett ki a lámpa — mentegetődzött a munkagép vezetője, Tóth András, Algyő, Temesvári utca 21. szám alatti lakos. Közben Czírok József és Herka István, ugyancsak algyőiek, lekaszálódtak a pótkocsiról, amelynek egyáltalán nem volt hátsó világitása. A munkagép vezetőjénél nem volt gépjárművezetői igazolvány, de nem is lehetett, mert olyat eddig nem szerzett.

— A foglalkozásom állatgondozó az algyői. Napsugár Tsz-ben, de konyitok a géphez. A Czírok meg a Herka barátom ismernek — mutatott a két emberre Tóth András.

— Konyit hozzá? — hűledeztek a rendőrfjörök, s arra gondoltak, hogy nem lett volna jó „összecsókolózní” senki emberfia járművének Tóth András munkagépével, amelynek nem lehet ura és ismerője, különösen nem a KRESZ-nek.

— Mondta-e magának a tsz elnöke, hogy ne üljön fel erre a gépre? — mivel nincs hozzá vizsgája? — kérdeztem.

— Láttá már, hogy vezetem, de nem szolt semmit. Ma pedig Csaba László brigádvezető bizott meg, hogy hajtsak vele.

Életveszély!

Ma is előttem van, hogy egy szénával megrakott gépkocsi tetején ülve miként akadt fenn egy ember a villanyvezetékén, majd zuhant le az úttestre és halt szörnyet. Szabó Jenő, Szeged, Küllerület 118. szám alatti lakos is ennek a veszélynek tett ki két embert az algyői úton. Zetorttal vontatott, szénával megrakott pótkocsiján ült, amikor megállították a rendőrfjörök.

— Magának ilyen kevés két ember élete? — kérdeztek.

— Így hozta a szükség, nem esnek azok le — vélekedett.

És ha mégis? Hiszen fél méterre voltak a vezeték-től, a haláltól. A védottak padján késő lenne ezen gondolkodni. Nemcsak önmagukért, másokért is felelősek vagyunk. Mindenkit hazavár a családja!

L. F.

Békekölcsön-sorsolás

Az Országos Takarékpénztár március 6-án és 7-én Budapesten, a Nemzeti Bank Rosenberg házaspár utcai kultúrthónában tartja az I., az V. és a VI. Békekölcsön 1967. első félévi sorsolását.

Hétfőn délután az I. Békekölcsön sorsolását bonyo-

lítják le. Ebből a kölcsönből 86 400 kötvényre 27 millió forint jut nyerevény és törlesztés formájában. Kedden délelőtt tíz órai kezdettel először az V. Békekölcsön 330 500 kötvényére 69,8 millió forintot sorsolnak ki. A nyertes kötvények beváltása március 13-án kezdődik.

A tavaszi nagytakarítással

egyidejűleg rendelje meg a falradírozást, szőnyeg és bútorkárpit

tisztítást is az

UNIVERSAL Ktsz-nél.
Gogol u. 28. Tel.: 131-00,
131-21. x. S. 27 472

Azonnali belépéssel keresünk felvételek szegedi és Szeged környéki munkahelyekre

kéműves, segéd munkás, kubikos, betonozó szakmunkásokat, beátnított munkásokat. Szegedi Járásí Eplő Ktsz. Szőreg. Tolbuhin tér 12. x. K. 93